ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1881
ΙΔΡΥΤΗΣ: ΒΛ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΑΡ. ΦΥΛ. 3308

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
16
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1938
† Τοῦ ΛΑΖΑΡΟΥ. Ἁγίας ἡμ. Κυπρίας.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 16. ΤΥΠΟΙ ΦΥΛΛΟΥ ΑΡ. Σ

ΔΙΑ ΝΑ ΖΗΣΗ ΚΑΙ Η ΕΠΑΡΧΙΑ

Ἀποκέντρωσις εἶνε μία λέξις, τὴν ὁποίαν ἀκούουν οἱ Ἕλληνες ἐπὶ δεκαετίας. Διὰ τὸν Ἕλληνα τῆς πρωτευούσης δὲν λέγει ἴσως πολλὰ πράγματα, ἐκφράζει ἁπλῶς μίαν ἔννοιαν διοικητικῆς μεταρρυθμίσεως. Διὰ τὸν Ἕλληνα τῆς ἐπαρχίας εἶνε καημὸς καὶ ἀνάγκη. Ἕνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα γνωρίσματα τῆς διοικητικῆς μας ἀδυναμίας ὑπῆρξε πάντοτε ἡ ἐγκατάλειψις τῆς ἐπαρχίας εἰς τὴν τύχην της. Καὶ τοῦτο ἦτο πρὸ παντὸς ἀποτέλεσμα τῆς ὑπερσυγκεντρώσεως.

Ὅλα εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Διὰ νὰ γίνῃ μία ἐπισκευὴ γεφύρας μικροχειμάρρου εἰς τὴν Ἄπειρον ἢ εἰς τὴν Κρήτην, ἔπρεπε ν' ἀποφασίσῃ ἡ πρωτεύουσα. Διὰ νὰ ἐγκριθῇ ἕνα ἀγροτικὸν δάνειον 5 χιλιάδων δραχμῶν, ἔπρεπε ν' ἀποφασίσῃ ἡ πρωτεύουσα. Διὰ νὰ μετατεθῇ ἕνας κλητὴρ ὑποθηκοφυλακείου, ἔπρεπε ν' ἀποφασίσῃ ἡ πρωτεύουσα. Ὅλα τὰ μικρὰ καὶ τὰ μεγάλα ζητήματα τῆς ἐπαρχίας, ἀνάγκαι ὑπάρξεως πολλάκις καὶ ἐπείγουσαι, ἔπρεπε νὰ περάσουν ἀπὸ τὸ κέντρον.

Τί τοῦτο ἐσήμαινε, εἶνε γνωστόν. Ἐπὶ ἑβδομάδας καὶ μῆνας καὶ ἄλλους μῆνας, ἔπρεπε νὰ ἀνταλλαγοῦν χαρτιὰ ἐπὶ χαρτιῶν. Ἡ βραδύτης ἦτο τὸ μόνιμον καθεστὼς. Ὄχι σπανίως κατέληγεν εἰς τὰς καλένδας. Ἡ ἐπαρχία ἐπερίμενε, ἀγωνιοῦσε, ἐλαχταροῦσε — εἰς μάτην. Κάπου - κάπου ἐχρειάζετο νὰ γίνῃ ἕνα ταραχῶδες συλλαλητήριον, μὲ τραυματίας καὶ νεκροὺς διὰ νὰ κινηθῇ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κέντρου. Ἄλλοτε ἡ «λύσις» ἔρχεται ὅταν πλέον δὲν ὑπῆρχε ζήτημα. Καὶ εἶνε ἀναρίθμητοι οἱ μικροχείμαρροι ποὺ ἀφέθησαν νὰ ρημάζουν τὰς γύρω ἐκτάσεις, τὰ τέλματα ποὺ ἀφέθησαν νὰ σκορπίζουν γύρω τὰ κουνούπια καὶ τὸν θάνατον, ἀναρίθμητοι αἱ ἰδιωτικαὶ ὑποθέσεις ποὺ ἐτάφησαν, ἐνῷ ὁ χαρτοπόλεμος ἐξηκολούθει ἀδιατάρακτος μεταξὺ τῶν ὑπουργείων καὶ τῶν ἐπαρχιῶν. Εἰς τὸ τέλος ὅλα ἐσκεπάζοντο ἀπὸ τὴν σκόνιν τῶν ἀρχείων.

Μὲ αὐτὰς τὰς ἐννοίας καὶ μὲ αὐτὴν τὴν ζέουσαν οὐσίαν συνδέονται αἱ λέξεις συγκέντρωσις καὶ ἀποκέντρωσις. Εἰς αὐτὸ τὸ καθεστὼς τῆς συμφορήσεως, τῆς μοιχλας, τῆς παραλύσεως πρόκειται νὰ θέσῃ τέρμα ἡ μεταρρύθμισις, τὴν ὁποίαν μὲ τόσην σαφήνειαν ἀνέλυσε μὲ τὰς χθεσινὰς λεπτομερεῖς δηλώσεις του ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, — μεταρρύθμισις συνισταμένη εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν νομαρχῶν.

Εἶνε περιττὸν νὰ σημειωθῇ, ὅτι τὸ κέντρον δὲν χάνει τίποτε ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν ἐποπτείαν τῆς ὅλης ἑλληνικῆς ζωῆς. Ὑπάρχουν ὅμως αἱ γενικαὶ γραμμαὶ καθὼς ὑπάρχουν καὶ αἱ λεπτομέρειαι. Αἱ γενικαὶ γραμμαὶ ἀνήκουν εἰς τὸ κέντρον. Μόνον αὐτὸ ἠμπορεῖ νὰ τὰς καθορίζῃ μέσα εἰς ἕνα ἐνιαῖον ἁρμονικὸν σύνολον, εἰς τὸ ὁποῖον κάθε μέρος καταλαμβάνει τὴν ἀνάλογον θέσιν. Αἱ λεπτομέρειαι, τὰ καθημερινὰ ζητήματα ἀνήκουν εἰς τὴν τοπικὴν διοίκησιν. Εἶνε ἕνας διαχωρισμὸς στοιχειώδους λογικῆς καὶ βαθείας ἀνάγκης, — ὁ ὁποῖος καταντᾷ ἀπίστευτον, ὅτι ἔβραδυνε μέχρι σήμερον. Εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς κυβερνητικῆς προσπαθείας ἡ μεταρρύθμισις αὐτὴ — [illegible] ὡς ἔλεγεν πρωτοφανῶς, πολὺ τῆς ἀεράς.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Εἶνε γνωστόν, ὅτι ἡ καθαυτὸ ἐργατικὴ ἀνεργία — τῶν ἐργατῶν δηλαδὴ τῶν ἀνηλίκων εἰς σωματεῖα ἢ πάντως εἰς ὡρισμένας κλαδικότητας — περιωρίσθη εἰς τὸ ἐλάχιστον, τείνουσα νὰ ἐκλείψῃ ἐντελῶς. Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι—εἰς ἕνα τόπον ὅπως ἡ Ἑλλὰς μὲ πληθυσμόν, τοῦ ὁποίου ἕνα μέρος ζῇ ἢ ψευτοζῇ μὲ διαφόρους μοιτικὰς ἀπασχολήσεις ἢ «βουλιὲς» τοῦ πράματος, ἐνῷ ἄλλο μέρος ἰδίως νέοι, ἀπόφοιτοι σχολείων καὶ διπλωματοῦχοι διάφοροι, ζητοῦν ν' ἀνοίξουν ἕνα στάδιον —δὲν ὑπάρχουν ἄνθρωποι χωρὶς μόνιμον ἐργασίαν. Τὰ γραφεῖα ἐξευρέσεως ἐργασίας ποὺ ἱδρύει ἡ κυβέρνησις αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν σκοπὸν πρόκειται νὰ ὑπηρετήσουν: νὰ βοηθήσουν εἰς τὴν εὕρεσιν ἐργασίας αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι συχνὰ ἔχουν σπουδὰς προόδου καὶ πάντως εἶνε ἄξιοι ὑποστηρίξεως. Εἶμεθα βέβαιοι, ὅτι τὰ γραφεῖα αὐτὰ θὰ προσφέρουν θετικὰς καὶ μεγάλας ὑπηρεσίας.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΘΥΡΩΡΟΥΣ ΤΩΝ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΩΝ

Οἱ θυρωροὶ τῶν πολυκατοικιῶν εἶνε μία τάξις ἐργαζομένων, ἡ ὁποία μέσα εἰς ὀλίγα ἔτη κατέκτησε τὴν θέσιν της εἰς τὴν νέαν ζωὴν τῶν πόλεων μαζὶ μὲ τὰς συμφορήσεις τῆς κοινωνίας. Εἶνε ἄνθρωποι ἐργαζόμενοι πολὺ καὶ ἀμοιβόμενοι ὑποπληθῶς. Ἡ σύλληψις ὁπωσδήποτε ἐργασίας διὰ τὴν ὑπαγωγήν της ὁποίας ἐμεριμνησε τὸ κράτος βελτιώνει καὶ κανονίζει τὴν θέσιν τῶν καλῶν αὐτῶν βοηθημάτων, ἀποδιοικονομεῖται διὰ μίαν ἄσκοπη φορὰν τὸ σπαγγέτι καὶ γίνεται ἐνδιαφέρον καὶ κράτους ὑπὲρ ὅλων τῶν ὀφειλῶν τῶν ἐργαζομένων Ἑλλήνων.

ΤΟ ΓΚΑΖ ΠΟΥ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΖΕΙ

Ἀλήθεια, ὄχι μόνον ἡ προχθεσινὴ τυμωρία ἀπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου τῶν συνηθισμένων (ἀπὸ ὅλων ὑπαλλήλων τῆς Ἑταιρίας Ἀεριόφωτος κριθέντων ἐνόχων ἐπιθέσεως κατὰ ἐξ ἀμελείας μιᾶς διαπραγματευθείσης γυναικὸς ἥτις εἶχε τὴν δεινὴν ἀτυχίαν νὰ ἀνοίξῃ ἀπὸ τὸ λάθος τὴν πόρτα τοῦ καταστήματος τῆς Ἑταιρίας.

Ἀποκλείεται ὅμως περιστάσεις φθορᾶς τοῦ δικτύου της νὰ ὑπάρχουν καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα τῆς πόλεως. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ τὰς ἐπιγραμμίσωμεν διαφόρους ἀνακοινώσεις τῶν ὁδῶν γιὰ κατάβασιν ἀπὸ τὰ μὴ ὑφιστάμενα ζημίας αἱ συμβάντος τοῦ ὁποίου ἐπροξένησε πρόξενος ἀγγλικῆς χώρας ἀνακοινώσεις ἐπιφυλάξεων ἀνθρώπων ἀνεπιτηδείων εἰς τὰ ἔξω ἀντικείμενον ἀνθρωπίνων ἀνακοινώσεων ἐπιφυλάξεων ἀνθρώπων ἀνεπιτηδείων εἰς τὰ ἔξω ἀντικείμενον ἀνθρωπίν